

Шапран О.М., здобувач гр. ФС-22м
Сибірцев В. В., д-р. екон. наук., професор
Центральноукраїнський національний технічний університет

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

Сучасні банківські установи вимушені провадити свою фінансово-економічну діяльність у непередбачуваному, нестабільному та напруженому середовищі, яке обумовлене численною кількістю надзвичайних обставин, викликаних військовою агресією росії проти України. Військовий стан вимагає від банківських установ постійної готовності до функціонування в кризових умовах та безперервного надання банківських послуг в умовах високого ступеню ризику, навіть за умов втрати ліквідності і прибутку.

Маємо погодитись із твердженням С. Л. Коваль та І. П. Сидор, які зазначили, що «фінансове забезпечення банківських послуг реалізується на основі відповідної системи фінансування, яке може здійснюватись у трьох формах: самофінансування, кредитування, зовнішнє фінансування. Самофінансування передбачає використання власних фінансових ресурсів. Під кредитуванням можемо розуміти використання банком тимчасово вільних коштів фізичних та юридичних осіб. Зовнішнє фінансування, у вигляді бюджетного фінансування у банківській практиці практично не використовується» [1].

Таким чином, можемо стверджувати, що в практичній площині фінансове забезпечення функціонування банківських установ передбачає максимально раціональне та ефективне використання власних, залучених та запозичених коштів для надання банківських послуг. Ефективність використання власних, залучених і запозичених коштів впливає на розмір прибутковості банківської системи. Банківські установи мають можливість раціонально та ефективно розміщувати власні кошти для забезпечення фінансової стійкості, збільшувати рівень доходності змінивши структуру власних активних позичкових та інвестиційних операцій, самостійно регулювати короткострокову заборгованість і ліквідність депозитних рахунків та збільшувати групи інших активів, які приносять відсотковий прибуток.

Проте, за твердженням В. Ю. Філіппова, Н. О. Дишкант, Є. О. Скоморохова, «останнім часом між українськими банками можна визначити закономірність зниження частини відсоткових доходів у валовому масштабі. При цьому невідсотковий прибуток збільшується здебільшого через розширення об'ємів касово-розрахункових послуг. На перший погляд, це явище позитивне, на це вказує збільшення кількості клієнтів, розширення кола послуг за розрахунково-касовим обслуговуванням. З іншого боку, цифри також вказують на нерозвиненість у країні ринку банківських послуг загалом (факторингові, лізингові, трастові), які посідають істотне місце у фінансовому забезпеченні функціонуванні західних банків» [2].

За таких умов розробка і впровадження заходів для стабільного і оптимального фінансового забезпечення функціонування банківських установ, достатність обсягів якого значною мірою визначатиме можливості повноцінного надання ними банківських послуг, безперервність відтворювальних процесів, успіхи економічних перетворень та сталий макроекономічний розвиток за рахунок розвиненості ринку банківських послуг, стає важливим завданням сучасної банківської системи.

Література:

1. Коваль С. Л., Сидор І. П. Фінансове забезпечення банківських послуг. *Агросвіт*. 2020. №15. С. 30-35.
2. Філіппов, В. Ю., Дишкант Н.О., Скоморохов Є.О. Напрями покращення фінансового стану банківських установ. *Український журнал прикладної економіки*. 2016. Том 1. № 4. С. 129-138.